

'Dubto que a Salt li convingui muntar un parc temàtic de centres de culte'

Jaume Torramadé (CiU)

Com es pot fer això de repartir la immigració?

Plantejo diferents preguntes. La primera: un municipi català que tingui un 42% d'immigració extracomunitària i pobra és una situació desitjable? Algú s'hi apunta? Penso que no. Per ningú. Ni per autòctons, vinguts de fa un temps ni per nouvinguts. A uns els fa sentir estranys a casa seva i els altres senten que no han arribat on volien anar perquè tot segueix essent molt semblant a allà on eren. Una altra pregunta: Què preferim en aquest país, que hi hagi uns pocs ajuntaments amb una altíssima situació d'immigració o pel contrari que hi hagi una situació amb menys concentració i més homogènia en el territori? I tot a banda de què s'ha de fer amb la situació actual. Imaginem que ara no n'hi ha i responguem les preguntes com si haguéssim de decidir quan arribés un contingent de població extracomunitària important a Catalunya.

I ara que hi ha un contingent molt important a Salt com es pot començar a homogeneïtzar?

Per buscar solucions s'ha de fer d'acord amb les lleis i de manera positiva. I com es fa? En lloc de parlar de fer fora algú d'una població, que jo no ho he fet mai, sí que pots fer que hi hagi normes i condicions que facin que algú decideixi viure en llocs diferents d'on viu. Per què la gent va a viure a altres municipis i abandona el sector centre de Salt? Perquè pensa que hi pot viure millor. Però cal crear condicions diferents a les que hi ha, siguin d'habitatge, econòmiques o socials i no només que vagin a un lloc determinat perquè històricament ha estat així... I per què vénen a Salt? Perquè som més macos? Perquè estem millor? Perquè se'ls tracta més bé? No. La gent ve a Salt perquè en l'àrea urbana de Girona i el seu entorn és l'únic lloc on hi ha habitatge assequible.

I com es pot fer que l'habitatge deixi de ser assequible a Salt o sigui assequible en altres llocs?

No deixarà mai de ser-ho a Salt. Però sí que he de fer el possible per reequilibrar el sector centre. I calen polítiques actives com adquirir pisos i destinar-los als usos que com a Ajuntament creiem oportuns. En aquest sector, hi ha, potser, un 65% de població nouvinguda. Cal una actitud preferencial respecte de la població autòctona perquè això torni a números lògics. Però això no ha d'estranyar a ningú. I parlant d'altres municipis: no és normal que qui faci créixer el polígon industrial no tingui l'obligació de crear vivenda de protecció oficial perquè aquell que hi vagi a treballar, hi pugui viure.

Actitud preferencial cap als autòctons... Demanarà el carnet o un empadronament mínim de deu anys... o com ho farà?

Els criteris ja els baremarem. La idea és fer que aquella gent d'origen autòcton i que demani vivenda, sobretot gent jove, pugui viure aquí, no perquè no ens agradin els altres. Senzillament per equilibrar-ho. A diferència del que passava fins ara, que algú li deia a la gent que si no estava content a l'edifici on era que marxés i vengués el pis a una persona nouvinguda, el que farem és incidir que aquella vivenda es pugui comprar i d'una manera clarament prioritària destinar-la només a persones autòctones que hi vulguin anar: joves, gent que es vulgui emancipar...

Lligar creixement industrial i construcció de pisos de protecció suposaria un canvi normatiu...

Claríssim. Ha d'anar unit.

Pot dir un poble en concret on hauria de passar?

Qualsevol amb un polígon a l'entorn de Girona i de Salt. Tothom sap quins són. Poden créixer amb polígon industrial i això és oferta de treball però haurien d'anar acompanyats de llocs on poder-hi viure. No pot ser que aprofitin la riquesa que pot generar la mà d'obra i fer el sord a les seves necessitats d'escolarització, serveis socials, d'habitatge, de temes religiosos... Tampoc pot ser que no hi hagi un criteri d'acollida d'immigració dins dels paràmetres pels quals s'avaluen les ajudes que donen totes les administracions als municipis.

També caldrien modificacions legislatives...

Sí. Ara tothom prefereix dir "Quina situació més difícil que viu Salt. Quina llàstima". Però tots, i és igual el partit,

fan un discurs políticament correcte de la qüestió migratòria, però per altra banda diuen "ja s'ho faran". No he rebut mai un sol alcalde ni regidor que digués "jo vull participar d'aquesta riquesa que és la immigració i crearé condicions al meu municipi perquè hi vinguin a viure". Hi ha qui diu "no en vull cap" i hi ha qui diu "per si de cas no faré habitatge de protecció oficial, no sigui que..."

S'ha reunit o ha demanat hora amb representants dels governs que poden facilitar aquests canvis?

En el seu moment em vaig reunir amb el ministre d'assumptes socials, el senyor Caldera. Em va entendre.... Bé, més ben dit: em va escoltar.... I n'he parlat amb alguns membres del govern català i aquest setembre espero que formalitzem els contactes i en parlem seriosament.

Diu també que a les escoles hi ha massa percentatge d'estrangers....

Partim d'un dogma que diu que tots els nens s'han d'escolaritzar al seu municipi. Per què? El que hauríem de tenir com a dogma és que els resultats de l'escolarització haurien de ser magnífics en qualsevol cas. Per què els nens han de viure una realitat que no és la del país? Per què un nen de 7 anys ha de relacionar-se amb el 70% o més de nens que provenen del seu mateix país o d'un altre d'extracomunitari? Quin futur li espera si li construïm un reducte tancat d'on és difícil sortir? El pare autòcton viu aquesta situació com una tremenda injustícia. I sé que els mestres fan tot el que poden, però el funcionament no és el mateix que en altres escoles perquè l'entrada i sortida d'alumnes interromp el ritme d'aprenentatge. En canvi hi ha escoles dels voltants on el 100% són fills d'autòctons. Caldria que allà on es desenvolupa el nen, sigui on sigui, es pugui desenvolupar i seria més senzill amb ràtios més adequades.

Pel que fa a comportament, si hi ha massa estrangers què passa?

Hi ha coses que s'aprenen perquè es va pel carrer i es veu que en aquest país la gent no tira els papers a terra o no crida. Però si no tens aquest referent perquè els teus orígens no són d'aquí i perquè quan vas pel carrer cadascú es comporta com si fos al país d'on ve, no entén on és i no se li pot exigir que es comporti com un ciutadà d'aquest país, que és el que jo demano.

Ha fet una moratòria d'un any per concedir permisos per a centres de culte. Quin és l'objectiu?

El consistori actual ha de veure si la decisió presa que el lloc adequat per als centres de culte és la zona industrial és encertada. En tinc molts dubtes.

Quins dubtes?

No pot ser que per tractar de resoldre un problema en fem un de més gros. Per exemple, el govern anterior no va preveure la possibilitat d'aparcament. I si parles d'un centre de culte on poden anar més de 2.000 persones, no és com l'església catòlica de Sant Cugat o de Sant Jaume, on molta gent pot anar a peu. Hi podria haver una allau de cotxes. Diferent és a La Mirona, que funciona fora dels horaris de les empreses. Però els centres de culte sí que coincidarien. Hi ha moltes qüestions: Quants centres de culte hi ha d'haver? Han de ser de 200 metres quadrats? Per a totes les religions hagudes i per haver? Siguin quines siguin, del color que siguin i tinguin la representativitat que tinguin? Les naus industrials es poden reconvertir en esglésies o només els solars no construïts? Hem pensat en la repercussió que pot tenir la presència d'un centre de culte al costat d'una empresa o si serà un estímul per a les empreses que es vulguin ubicar al polígon?

Què hi ha de dolent?

No ho sé, però com a mínim em genera dubtes. No he trobat cap estudi que digui que és inocu o beneficiós.

Potser ho havien previst aquí perquè era el lloc més allunyat i perquè la majoria d'industrials no voten a Salt?

No em sembla una raó de pes. Si no acotes aquesta situació pots anar muntant un parc temàtic d'esglésies. I dubto que sigui el que ens convé. A banda de la mesquita, ja hi ha dues entitats cristianes més que volien establir-s'hi. I alguna és de fora del municipi.

La mesquita té un dret...

La mesquita té un dret...

Als seus representants els he deixat molt clar que es complirà la llei. Tenen un dret, gràcies al certificat urbanístic que els va atorgar el govern anterior, que no els hi puc negar. Només faltaria. Però els vaig dir que allà on es volen posar, no m'agrada. I vaig dir-los que treballaria per oferir-los un lloc diferent. Però ells actuaran com els li sembli oportú. Treballaré per a una solució que satisfaci a tothom.

I quina és la seva alternativa?

No la sé i tampoc la diria encara perquè no tinc una majoria per imposar el meu criteri. La solució l'hem de trobar

entre tots.

Que hagi entrat PxC pot complicar la gestió de l'Ajuntament?

Sí. Som un país on les coses s'argumenten. Estem en minoria i hem d'establir pactes. Som capaços de fer rebaixes per establir complicitats, però sí ells diuen que volen el 100% d'una cosa o res, fan brindis al sol. La gent ens ha posat al consistori perquè discutim temes i trobem solucions. No per aconseguir sempre el 100% del que un vol. Això pot causar frustracions i radicalitzar discursos.

Tem que la crispació que provoca PxC es porti al carrer?

Destruir costa poc, cinc minuts. Per reconstruir es tarda molt més. Però és un repte i el vaig assumir tornant-me a presentar. Em preocupa, però no m'espanta.

Són molts anys de tibantors ja...

Les primeres situacions tenses a partir del 2007 es van crear contra l'equip de govern per la mateixa gent que els va votar. Es van sentir enganyats per unes propostes que en un costat eren A i en l'altre costat eren Z. I eren per dos col·lectius que tenien poc a veure. Es va prometre tot. I no hi havia directrius clares sobre què s'havia de fer.

Tapi Carreras

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona/2011/09/04/dubto-salt-convingui-muntar-parc-tematic-centres-culte/512641.html?utm_source=rss